

Peter Mihoč: Vianočné sčítanie „1+1“

Lukáš 2,1 –7: V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska, do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave...

Milé sestry a bratia,

peniaze vraj hýbu svetom, a práve kvôli nim Augustus uviedol na prvé Vianoce do pohybu celú ríšu. Sčítanie ľudu, ktoré prikázal a ktoré sa konalo raz za desať rokov, bolo impulzom k pohybu mnohých rodín. Augustus ako cisár potreboval mať presný prehľad o počte daňovníkov a takto prognózovať finančné príjmy pre ďalšie obdobie. Nakoľko sa sčítanie odohrávalo v rodisku ľudí, na prvé vianočné sviatky boli mnohé rodiny spolu.

V koľkých súvislostiach je tento obraz podobný dnešnej predvianočnej dobe a bude podobný aj roku 2021, keď sa v našej krajine taktiež po desiatich rokoch uskutoční nové sčítanie obyvateľstva.

Dnešný predvianočný moderný cisár uvádza do pohybu mysle ľudí. Peniaze aj dnes hýbu svetom a predvianočný čas je pre mnohých obchodníkov zlatou etapou roka. Už od októbra sa nás snaží re – klamne a marketingovo presvedčiť o dôležitosti rôznych vecí, ktoré vraj neodbytné patria ku skutočným Vianociam. Dnešný mediálny cisár diktuje, kam je nutné ísť, čo kúpiť, čo ponúknuť, a v akej zľave, aby to ľudí dvihlo zo stoličiek a jeho pokladnica sa naplnila. Ak je tvoja pokladnica prázdna, stačí sa zaúverovať a prežiť skutočné Vianoce.

Pred Vianocami sa hýbe celý svet aj z iného dôvodu. Členovia rodín roztúlaní do rôznych kútov sveta, hľadajú svoje rodisko, aby v kruhu svojich najbližších prežili čas Vianoc ako sviatky rodiny. Určite, rodina je vzácny Boží dar, byť v jej kruhu počas Vianoc, je vzácna chvíľa. Na Vianoce si jej hodnotu zvlášť uvedomujeme. Ale prvé a skutočné Vianoce sa odohrali mimo pozornosti betlehenských rodín. Za ich dverami sa diali sväté veci, ktoré im unikli.

Počas skutočných Vianoc sa totiž svet má zastaviť a vnímať pohyb Božieho sveta. Tento svet sa dal do pohybu, lebo Boh neprestal počítat' s ľudským pokolením. Vianoce – to je sviatok Božieho sčítania ľudstva, kedy nám Boh jasne dokazuje, že s nami počíta, že naše životy, rodiny majú v jeho očiach hodnotu jeho Syna. Vianoce sú o poznaní, že Stvoriteľova ruka má spočítané nielen naše vlasy na hlave, ale tá istá ruka v nás chce tvoriť a zrodiť nový život. Tento pohyb napĺňa Vianoce niečím pravým a skutočným. Vianoce sú preto svätou a tichou nocou, lebo v Betleheme sa svätý Boh oddelil pre nás ľudí. Vzdal sa svojej slávy a čistoty, aby zostúpil do našej nečistoty a špiny, do maštale, do skromnosti, aby nás obdaril hojnosťou pravých hodnôt.

Toto vianočné obdarovanie neprežili spiace rodiny, ale pastieri, ktorí v noci bdeli. Ľudia na okraji spoločnosti, s ktorými nik nerátal. Ich nočné bdenie sa stalo mostom, ktorým vstúpila vianočná zvesť do ich života, zarezonovala v ich duši a zrodila z nich prvých vianočných ľudí. Narodený Kristus sa stal súčasťou ich života, a tak o nich začalo platiť 1+1. Už neboli sami, nepatrili len sami sebe, nemysleli len na seba, ich svet sa prestal točiť okolo nich. Na Vianoce našiel človek pravého Človeka splodeného z pravého Boha. Vianoce sú rovnicou 1+1, ty a Boh, tvoje srdce a Božie srdce, Božie narodenie a tvoje prijatie, poznanie Boha a tvoja viera, slovo a telo – alebo – slovo, ktoré sa stalo telom, aby prebývalo medzi nami a v každom z nás. Túto rovnicu ohlasuje cirkev už tisícročia.

Vianočné riziko však spočíva v tom, že si zameníme znamienka, a že v mnohých rodinách je vnímané Božie plus ako veľké mínus. Potom platí: $1 - 1 = 0$. Bez Boha sa totiž stávam prázdny. Boh počíta s nami, len či my počítame s Ním. A to každodenne. Som vďačný Bohu, že život našej cirkvi je v mnohých oblastiach svedectvom, že Kristus sa stal súčasťou rodiny našich cirkevných zborov, kde sa pracuje so všetkými generáciami. Evanjelické školstvo sa procesom vzdelávania snaží nenásilne prinášať rôzne možnosti stretnutia s Kristom mladej generácii. Som vďačný za množstvo diakonickej práce a sociálnej pomoci tej generácii, s ktorou sa v dnešnej dobe už málo počíta. Službou lásky a konkrétnej pomoci je Kristova láska vnášaná do prostredia samoty, ťažkých životných zápasov o telesné, či duševné zdravie. Prajem si však, aby sme s Kristom počítali aj v našich rodinách a manželstvách, aby cez pôsobenie jeho Ducha sa uzdravovali vzťahy, nachádzala cesta odpustenia, zmierenia, prinášania obetí a takto sme Ho ako vianočný dar prinášali do odľahlých kútov dnešného sveta.

V priebehu februára 2021 sa v našej spoločnosti uskutoční sčítanie ľudí. Táto udalosť sa taktiež opakuje pravidelne každých desať rokov. Súčasťou sčítacích formulárov bude aj otázka vierovyznania. Aj tu sa ukáže, či v živote počítame s Bohom, či vianočné dieťa má alebo nemá miesto aj v našich rodinách. Budeme stáť pred rozhodnutím, ktoré sa môže stať svedectvom okolitému svetu: vyznanie alebo bez vyznania. Vianoce bez vyznania sú Vianocami bez Boha. Ak platí $1 - 1$, potom centrom pozornosti a meradlom všetkých vecí je človek. Svet sa odvíja od jeho predstáv a túžob, ktoré v živote uznáva. Predstavy a túžby sa rodia z jeho ega. Lenže na tomto svete nie sme sami a náš život je denným stretom rôznych predstáv, záujmov a túžob. Preto sa náš svet stáva priestorom boja o prežitie. Vianoce sú však inou cestou, ktorú nám ukazuje Boh. Sú svedectvom, že pozemské nie je cieľom, ale cieľom je nebeské. A to nebeské chce prebývať už tu na zemi cez Božiu prítomnosť v nás.

Nech aj budúcoročné sčítanie je pre nás príležitosťou ukázať okoliu, s kým v živote rátame. Tu nejde len o štatistické dáta a čísla, či o nový štátny zákon o financovaní cirkví, zmyslom nie je ani vytvoriť dojem kvantitatívnej väčšiny, s ktorou sa musí v spoločnosti rátať. V Božích očiach nie sme suché čísla ani štatistické dáta, máme oveľa väčšiu hodnotu – hodnotu vianočného príbehu, ktorý sa udial aj kvôli nám. Boh s nami ráta, vyznajme s bdelosťou v srdci, že rátame aj my s Ním. Nech nám betlehemske dieťa neustále pripomína skutočnosť, že Boh s nami počíta v časnosti, aj vo večnosti.

Peter Mihoč, biskup VD ECAV